

แนวตอบกิจกรรมและคำถาม

คำแนะนำ

การตอบคำถามท้ายบท นักศึกษาสามารถค้นหาคำตอบได้ในเนื้อหา
ของบทนั้นๆ สำหรับแนวคำตอบต่อไปนี้ เป็นเพียงประเด็นสำคัญๆ เท่านั้น
ดังนั้นในการเขียนคำตอบเวลาสอบได้ นักศึกษาจึงควร

1. อ่านคำถามให้ละเอียด ก่อนเขียนคำตอบ
2. ตอบคำถามให้ครบถ้วนที่โจทย์ถาม
3. เขียนขยายความเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจยิ่งขึ้น
ถ้ายกตัวอย่างประกอบคำอธิบายได้จะดีมาก

แนวตอบกิจกรรมและคำถาม

บทที่ 1

ข้อ 1 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) หมายถึง กระบวนการที่สนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยการจัดหาพนักงาน การพัฒนาพนักงาน การชำระรักษาพนักงานให้มีขวัญและกำลังใจ เมื่อพนักงานสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมศาสตร์ เพราะพฤติกรรมศาสตร์ทำให้รู้และเข้าใจพฤติกรรมหรือการกระทำของคน ดังนั้นการบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้ประสบความสำเร็จ จึงจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมศาสตร์

ข้อ 2 ขอบข่ายของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ 1) การจัดหาเพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถจากสังคม 2) การพัฒนาบุคคลให้มีความรู้และทักษะใหม่ๆ 3) การบำรุงรักษาให้บุคคลมีความสุขทั้งกายและใจ 4) พ้นจากงาน เมื่อบุคคลต้องพ้นจากองค์การ เขาต้องสามารถมีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีในสังคม

บทที่ 2

ข้อ 1 การศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติของคน ทำให้ทราบว่า คนแตกต่างกัน คนมีความต้องการอะไร ซึ่งผู้บริหารสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ต่อไป

ข้อ 2 ความแตกต่างของคนกับการมอบหมายการปฏิบัติงาน เช่น 1) สภาพร่างกายและจิตใจ 2) ความรู้ ความถนัด 3) การบริหารและการบังคับบัญชา 4) บุคลิกภาพแตกต่างกัน 5) ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ 6) อายุ เพศ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้คนในองค์กรเหมาะกับงานที่ต่างกัน

บทที่ 3

- ข้อ 1** จิตวิทยาทำให้เข้าใจตนเอง ผู้อื่น และสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ผู้บริหารสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้เป็นอย่างดี
- วิธีการศึกษาทางจิตวิทยา มีดังนี้คือ 1) วิธีการทางวิทยาศาสตร์ 2) วิธีการสังเกต 3) วิธีการสัมภาษณ์ 4) วิธีการตรวจสอบตนเอง 5) วิธีการทดสอบ 6) วิธีการทดลอง
- ข้อ 2** การแก้ปัญหาผู้ได้บังคับบัญชาที่แสดงพฤติกรรมคับข้องใจ ทำได้โดย ผู้บังคับบัญชามองรับปัญหาที่เกิดขึ้นและค้นหาวิธีการแก้ไข ดังนี้ 1) ให้แสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์ 2) ให้เข้าร่วมเป็นสมาชิกหรือกรรมการ 3) ให้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม 4) การแสดงบทบาท 5) การให้คำปรึกษา
-

บทที่ 4

- ข้อ 1** การให้คำปรึกษา หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลโดยการพบปะเป็นการส่วนตัว ระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษา เพื่อให้ผู้ขอคำปรึกษารู้จักและเข้าใจตนเอง รวมทั้งสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ขอบข่ายของการให้คำปรึกษา ได้แก่ 1) ผู้ขอคำปรึกษา 2) ผู้ให้คำปรึกษา 3) ความสัมพันธ์ของการให้คำปรึกษา 4) แนวทฤษฎีและประเภทของการให้คำปรึกษา 5) กระบวนการการให้คำปรึกษา
- ข้อ 2** ผู้บังคับบัญชาใช้การให้คำปรึกษาในการให้ความช่วยเหลือ เนื่องจากเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ บุคคลได้ตัดสินใจด้วยตนเอง และเกิดพัฒนาการในตนเองให้สามารถแก้ปัญหาอื่นๆ ได้
- หลักในการให้คำปรึกษา มีดังนี้ ผู้ขอคำปรึกษาเต็มใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษา รู้จัก เข้าใจตนเองและสามารถตัดสินใจเอง ผู้ให้คำปรึกษาต้องได้รับ

การฝึกอบรมด้านการให้คำปรึกษา และผู้ขอคำปรึกษาแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายด้าน

บทที่ 5

- ข้อ 1** กระบวนการของการให้คำปรึกษา (The Counseling Process) มีดังนี้ 1) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย 2) การรวบรวมข้อมูล 3) การวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุ 4) การให้คำปรึกษา 5) การประเมินผล
- ข้อ 2** การให้คำปรึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การให้คำปรึกษารายบุคคล (Individual Counseling) และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group Counseling)
- ผู้ให้คำปรึกษาควรมีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) ความรู้ความสามารถ 2) มีมนุษยสัมพันธ์ 3) มีจริยธรรม
- ผู้ให้คำปรึกษาควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้ 1) ผู้ให้บริการ 2) ผู้ไกล่เกลี่ย 3) ผู้ประสานงาน
-

บทที่ 6

- ข้อ 1** เพราะจะทำให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นและทำให้การให้คำปรึกษามีโอกาสประสบความสำเร็จได้สูง
- วิธีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ได้บังคับบัญชา มีวิธีการดังนี้ 1) การรู้จักกันเป็นการส่วนตัว 2) มีวิธีคำหน้าที่เหมาะสม 3) ควรใช้วิธีการขอเรื่องมากกว่าการออกคำสั่ง 4) การช่วยแก้ไขปัญหาคือเรื่องทุกข์ 5) ให้ผู้ได้บังคับบัญชาตัดสินใจเอง 6) ให้คำชมเชย 7) ไม่ก้าวร้าวการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชา
-

- ข้อ 2** เทคนิคการให้คำปรึกษาแนะนำที่สำคัญๆ คือ 1) เทคนิคการฟัง 2) เทคนิคการพูด 3) เทคนิคการสะท้อน 4) เทคนิคการทำคู่สัญญา 5) เทคนิคการให้คำแนะนำ
-

บทที่ 7

- ข้อ 1** วินัย หมายถึง ข้อบังคับ ระเบียบปฏิบัติ เพื่อควบคุมพฤติกรรม กลุ่มบุคคล หรือ พนักงาน ให้เป็นไปในทิศทางที่องค์กรต้องการ
- หลักเกณฑ์ในการกำหนดวินัย มีดังนี้ 1) กำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับงาน และความปลอดภัย 2) มีความเป็นธรรม 3) ควรเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร 4) การสื่อสารให้พนักงานทราบ 5) มีความยืดหยุ่น
- ข้อ 2** แนวปฏิบัติการดำเนินการทางวินัย มีดังนี้ 1) พิจารณาปัญหาของพนักงาน 2) ค้นหาสาเหตุและรวบรวมข้อเท็จจริง 3) เลือกลงโทษ 4) การดำเนินการทางวินัย การติดตามและประเมินผล
-

บทที่ 8

- ข้อ 1** สาเหตุของการร้องทุกข์ มีดังนี้ 1) การกระทำผิด หรือ ผ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน 2) การกระทำผิดหรือฝ่าฝืนโดยไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงที่ได้เจรจากันไว้ 3) การกระทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร 4) การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการทำงานหรือแนวปฏิบัติงานในอดีต 5) การฝ่าฝืนมาตรฐานเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัย 6) สาเหตุอื่นๆ เช่น ความขัดแย้ง ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน การเรียกร้องสิทธิต่างๆ เป็นต้น

- ข้อ 2** การจัดการกับข้อร้องทุกข์ มีดังนี้ 1) รับทราบและทำความเข้าใจปัญหา 2) การค้นหาข้อเท็จจริง 3) การวิเคราะห์ปัญหาและตัดสินใจ 4) การให้คำตอบกับพนักงาน 5) การติดตามผล
-

บทที่ 9

- ข้อ 1** สาเหตุของความขัดแย้ง มีดังนี้ 1) โครงสร้างองค์การและการบริหาร 2) การจัดสรรทรัพยากร 3) ความรู้ ความคิดเห็น 4) ค่านิยมและความเชื่อ 5) ความแตกต่างในหน้าที่และลักษณะ 6) การเปลี่ยนแปลงเทคนิคและวิธีการปฏิบัติงาน 7) ความมีอคติต่อกัน 8) อื่นๆ
- ข้อ 2** ประโยชน์ของความขัดแย้ง มีดังนี้ 1) ป้องกันการหยุดอยู่กับที่ของบุคคลและองค์การ 2) การกระตุ้นให้ตรวจสอบตนเอง 3) สร้างความสามัคคีในกลุ่ม 4) สร้างเอกลักษณ์ของบุคคลและกลุ่ม 5) การแก้ปัญหาเป็นไปอย่างมีเหตุมีผล
- โทษของความขัดแย้ง มีดังนี้ 1) บุคคลขาดความไว้วางใจกัน 2) บุคคลหมดกำลังใจทำงาน 3) สัมพันธภาพระหว่างบุคคลลดลง 4) เกิดการต่อต้านกันและกัน 5) บุคคลขาดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ 6) บุคคลเกิดความเครียด 7) เป็นอุปสรรคกับการตัดสินใจ
-

บทที่ 10

- ข้อ 1** กระบวนการของความขัดแย้ง ประกอบด้วย 1) สภาพการณ์ความขัดแย้ง 2) การรู้ความความขัดแย้ง 3) การจัดการความขัดแย้ง 4) พฤติกรรม 5) ผลลัพธ์
- ข้อ 2** วิธีการจัดการกับความขัดแย้ง มีดังนี้ 1) การแข่งขัน 2) การร่วมมือ 3) การหลีกเลี่ยง 4) การยอมให้ 4) การประนีประนอม
-

บทที่ 11

- ข้อ 1** ขั้นตอนการบริหารความขัดแย้ง มีดังนี้ 1) ค้นหาสาเหตุของความขัดแย้ง 2) พิจารณาประเภทของความขัดแย้ง 3) พิจารณาผลของความขัดแย้ง 4) เลือกใช้ยุทธศาสตร์การบริหารความขัดแย้ง 5) การประเมินผล
- ข้อ 2** ยุทธศาสตร์การบริหารความขัดแย้งเพื่อแก้ปัญหาหรือยุติความขัดแย้ง มีดังนี้
- 1) กลยุทธ์การแก้ปัญหความขัดแย้งแบบแพ้-ชนะ (win-lose strategy)
 - 2) กลยุทธ์การแก้ปัญหความขัดแย้งแบบแพ้-แพ้ (lose-lose strategy)
 - 3) กลยุทธ์การแก้ปัญหความขัดแย้งแบบชนะ-ชนะ (win-win strategy)
-

เคล็ดลับประเมินผลหลังการเรียนรู้

ข้อ 1 ก. การให้คำปรึกษาแบบนำทาง (Directive Counseling) หมายถึง การให้ความช่วยเหลือบุคคลโดยให้คำปรึกษา โดยให้ผู้ขอคำปรึกษาเล่าเรื่องเกี่ยวกับปัญหา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัญหาการขาดข้อมูล การเลือกอาชีพ วิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เป็นต้น ดังนั้นผู้ให้คำปรึกษาจึงต้องมีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เพียงพอที่จะช่วยเหลือด้วยการให้ข้อมูล แนะนำแนวทางที่เป็นประโยชน์ ส่วนการตัดสินใจเป็นเรื่องของผู้ขอคำปรึกษาเอง

ข. การให้คำปรึกษา (Advising) หมายถึง การให้ความช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหาด้านต่างๆ ผู้ให้คำแนะนำจะสนใจปัญหามากกว่าผู้ขอความช่วยเหลือ ส่วนวิธีแก้ปัญหาจะร่วมมือกัน โดยผู้ให้คำแนะนำจะเสนอทางเลือกหลายๆ ทางเลือกในการแก้ไขปัญหา พร้อมทั้งระบุข้อดี ข้อเสียในแต่ละทางเลือก ส่วนการตัดสินใจผู้ขอความช่วยเหลือจะพิจารณาว่าทางเลือกใดเหมาะสมที่สุด และเป็นประโยชน์กับเขา

ค. เทคนิคการฟัง (Listening Technique) หมายถึง เป็นเทคนิคที่สำคัญในการให้คำปรึกษา และฟังอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร เพื่อให้แปลความหมายของคำพูดของผู้ขอคำปรึกษาได้อย่างถูกต้อง ทั้งในเนื้อหาและความรู้สึก ดังนั้นจึงต้องตั้งใจฟัง บรรยากาศในการฟังไม่มีสิ่งรบกวน อดทน และฟังให้จบ ควบคุมอารมณ์ ตรวจสอบความเข้าใจเพื่อให้ทราบว่าเขาพูดอะไร และสื่อความหมายอะไร ควรมีการสบตาและทำตัวให้สบายๆ หันหน้าให้ตรงกับผู้ขอคำปรึกษา ห่างกันประมาณ 3 ฟุต เป็นต้น

ง. การประนีประนอม (Compromising) เป็นแนวทางการจัดการความขัดแย้งที่มุ่งให้ความสนใจและความร่วมมือในระดับปานกลาง แต่ละฝ่ายต้องยอมเสียสละบางส่วนของตน ทุกฝ่ายจะไม่ได้ครบถ้วนตามที่ตนปรารถนา เป็นการพบกันครึ่งทาง เพื่อให้ความขัดแย้งลดลง หรือหมดไป

- ข้อ 2 หลักและวิธีการทางจิตวิทยา มีประโยชน์ต่อการให้คำปรึกษาแนะนำคือ จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมของสิ่งที่มีชีวิต เพื่อให้รู้และเข้าใจสาเหตุของการกระทำ คาดคะเนสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น ดังนั้นในการให้คำปรึกษาและแนะนำ ถ้าผู้ให้คำปรึกษาสามารถใช้จิตวิทยาเพื่อให้ผู้ขอคำปรึกษา รู้และเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น ขณะที่วิธีการศึกษาที่มีอยู่หลายวิธี เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ การทดสอบ การตรวจสอบตนเอง การทดลองและอื่นๆ ผู้ให้คำปรึกษาสามารถนำมาใช้ในการให้คำปรึกษา ได้อย่างดีและจะช่วยให้การให้คำปรึกษาและแนะนำมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ข้อ 3 ขอบข่ายของการให้คำปรึกษา มีดังนี้ 1) ผู้ขอคำปรึกษา 2) ผู้ให้คำปรึกษา 3) ความสัมพันธ์ของการให้คำปรึกษา 4) แนวทฤษฎีและประเภทของการให้คำปรึกษา 5) กระบวนการให้คำปรึกษา
- คุณสมบัติของผู้ให้คำปรึกษา มีดังนี้ 1) ด้านความรู้ความสามารถ 2) ด้านมนุษยสัมพันธ์ 3) ด้านจริยธรรม
- บทบาทหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษา มีดังนี้ 1) ทำหน้าที่ให้บริการ 2) ทำหน้าที่ผู้ไกล่เกลี่ย 3) ทำหน้าที่ผู้ประสานงาน
- นอกจากที่กล่าวข้างต้น ผู้ให้คำปรึกษาควรจัดตารางเวลาการให้คำปรึกษา และกำหนดเวลาการให้คำปรึกษา ไม่ควรใช้เวลาเกิน 45-50 นาทีต่อราย และเป็นการให้คำปรึกษาในสถานที่ และถ้าปัญหาใดเกินความรู้ความสามารถของผู้ให้คำปรึกษาก็ควรส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาต่อไป
- ข้อ 4 หน่วยงานต่างๆ ต้องมีวินัยเพื่อใช้ในการควบคุมการปฏิบัติงานและความประพฤติของพนักงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนก็จะถูกลงโทษ
- วิธีการดำเนินการทางวินัยกับผู้ได้บังคับบัญชาที่กระทำผิดวินัย สามารถใช้แนวคิดใดแนวคิดหนึ่งดังต่อไปนี้
- 1) กฎเตาร้อน
 - 2) การดำเนินการทางวินัยแบบก้าวหน้า
 - 3) การดำเนินการทางวินัยแบบไม่มีการลงโทษ
 - 4) การดำเนินการทางวินัยแบบให้คำปรึกษา

หนังสืออ่านประกอบ

- จำเนียร ช่วงโชติ. **การบริการปรึกษาและแนะแนวเบื้องต้น**, สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง กทม., 2534.
- ชาญชัย อาจินสมาจารย์. **เทคนิคที่ปรึกษา**, ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ กทม., 2536.
- คณัย เทียนพุด. **การบริหารทรัพยากรบุคคลในทศวรรษหน้า**, สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กทม., 2541.
- ธงชัย สันติวงษ์. **การบริหารงานบุคคล**, ไทยวัฒนาพานิช จำกัด กทม., 2540.
- ทองศรี ก้าฎ ญ อุชชยา. **การบริหารงานบุคคลในแนวทางใหม่**, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กทม., 2532.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. **เทคนิคการให้คำปรึกษา**, สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง กทม., 2533.
- บุญมั่น ธนาคุณวัฒน์. **จิตวิทยาองค์กร**, สำนักพิมพ์โอเดียน กทม., 2537.
- ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์. **จิตวิทยาอุตสาหกรรม**, ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ กทม., 2535.
- ปราวณี เถกิงพล. **การแนะแนวและให้คำปรึกษา**, สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง กทม., 2530.
- เพ็ญศรี วายวานนท์. **การจัดการทรัพยากรคน**, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กทม., 2532.
- มาลินี จูโทปะมา. **จิตวิทยาแนะแนว**, สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ กทม., 2536.
- โยธิน ศันสนบุทช์. **มนุษยสัมพันธ์ จิตวิทยาการทำงานในองค์กร**, ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ กทม., 2530.
- เริงชัย หมั่นชนะ. **จิตวิทยาธุรกิจ**, สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ กทม., 2538.
- วิชัย โสสุวรรณจินดา. **จัดการคน จัดการงาน**, บริษัทซีไลต์ จำกัด กทม., 2539.
- ศิริบุรณ์ สายโกสุม. **พื้นฐานการให้คำปรึกษา**, สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง กทม., 2539.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. **พฤติกรรมองค์กร**, ศูนย์หนังสือธรรมศาสตร์ กทม., 2541.
- สมยศ นาวิการ. **การบริหาร**, สำนักพิมพ์ดอกหญ้า กทม. 2536.
- เสนาะ ดิยาวี. **การบริหารงานบุคคล**, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กทม., 2539.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. **ความขัดแย้ง การบริหารเพื่อความสร้างสรรค์**, บริษัท ดันฮ้อ แกรมมี่ จำกัด กทม., 2540.
- สำเนียง มณีภาณุจน์ และคณะ. **หลักนักพูด**, สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง กทม., 2539.
- สุธา จันทร์อม. **จิตวิทยาทั่วไป**, บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด กทม., 2540.

หนังสืออ่านประกอบ (ต่อ)

- สุปราณี ศรีนัทรานิข. **พฤติกรรมบุคคลในองค์กร การบริหารความขัดแย้ง**, มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ กทม., 2540.
- อารี พันธุ์มณี. **จิตวิทยาการเขียนการสอน**, บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด กทม., 2534.
- อรุณ รักธรรม. **พฤติกรรมความขัดแย้งในองค์กร**, โรงพิมพ์สำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี กทม.,
2532.
- Hunt, G. T. **Communication skills in the organization**, New Jersey : Prentice-Hall 1980.
- Lloyd L. and Leslie W. **Human Resource Management**, 5th ed., New Jersey : McGraw-Hill,
1997.
- Mondy, R. and Noe Robert M. **Human Resource Management**, 6th ed., New Jersey : Prentice-
Hall, 1996.
- Morgan, T and Richard, A. **Introduction to Psychology**, New York : McGraw-Hill., 1996.
- Mosley, Pietri and Mgginson. **Management : Leadership in action**, 5th ed., Harper Collins,
1996.
- Newstrom J. and Davis K. **Organization Behavior : Human behavior at work**, 10th ed.,
New York : McGraw-Hill, 1997.
- Robbins, Stephen P. **Organization Behavior**, 8th ed., New Jersey : Prentice-Hall, 1998.
- Sherman and Boblander. **Managing Human Resource**, 1 1st ed., South-Western College
Publishing, 1998.
- Wayne F. Cascio. **Applied Psychology in Human Resource Management**, 5th ed., New Jersey :
Prentice-Hall, 1998.

พิมพ์ที่... สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Ramkhamhaeng University Press.

HR41343'49
56.00 B